

הרב אברהם ברקוביץ

הצעה לתרגום חלופי

תגובה למאמרו של ד"ר מאיר רוט "עקרונות
טלאולוגיים בפסיקת הלכה לאור מחשבת
ההלכה של הרב ברקוביץ" צהר לח 243
(התשע"ה)

בעמ' 245-246 תרגם ד"ר רוט קטע מספרו של אבי, הרב פרופ' אליעזר ברקוביץ,¹ וזה תרגומו:

רק מורים וחכמים בני זמניהם [של הפונים לפסיקה הלכתית], שהתורה שבעל־פה חיה במצפונם, אשר מסוגלים להעריך בשלמות את המשמעות של המתח בין דברי הא"ל השונים במצב נתון, יכולים להתיר מתח זה באמצעות יישום יצירתי ואמיץ בהתחשב באתוס הכולל של התורה ביחס למקרה הנדון. לכן, התורה שבעל־פה כהלכה פודה את חוק התורה שבכתב מתוך בית הכלא של ההכללה שהיא עצמה יוצרת, ואז הופכת אותו חוק להומאני. החוק הכתוב משתוקק לכך, ונגאל רק על ידי התורה שבעל־פה. זאת הסיבה שהא"ל שמח כאשר הכריז "נצחוני בני, נצחוני בני". זאת כניעה שהיא ניצחון עבור הא"ל.

אני מבקש להציע תרגום אחר:

רק התורה שבעל פה, החיה במצפונם של המורים והחכמים בני זמנם המסוגלים להעריך אל נכון את משמעות הניגוד לכאורה בין דיבור הא"ל אחד למשנהו במצב נתון כלשהו, יכול ליישב את הקונפליקט מתוך יישום יצירתי ואמיץ של האתוס הכולל של התורה במקרה הנדון. כך התורה שבעל־פה, כהלכה, משחררת את התורה שבכתב מכליאתה בהכללה שהיא עצמה יוצרת, ואז הופכת אותה ל-"הומאני".

1 .ELIEZER BERKOVITS, CRISIS AND FAITH (N.Y. 1976), p.92

צהר לט התשע"ו ■ הרב אברהם ברקוביץ

החוק הכתוב משתוקק לכך, לשחרורה על ידי התורה שבעל־פה. מסיבה זאת האֵל שמח להכריז "נצחוני בני, נצחוני בני!". כניעה זו היא ניצחון האֵל.